

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 258/2012

privind soluționarea contestației depusă de

S.C .X. SA din .X., înregistrată la

Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de
Administrare Fiscală sub nr.906803/18.05.2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize si Operațiuni Vamale .X. prin adresa nr..X./11.05.2011, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr. X/18.05.2011 asupra contestației formulată de **S.C .X. SA**, cu sediul în .X., str. Ing. X nr. 22, jud. .X., CUI RO X.

Societatea contestă suma totală de .X. lei din care suma de .X. lei reprezintă TVA în vamă, suma de .X. lei reprezintă dobânzi și suma de .X. lei reprezintă penalități de întârziere stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./06.04.2011 emisă în baza Procesului Verbal nr. .X./06.04.2011 și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./28.04.2011 încheiate de reprezentanții Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X..

În raport de data emiterii deciziei pentru regularizarea situației, respectiv deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii, 06.04.2011, respectiv 28.04.2011, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, fiind înregistrată la organul vamal emitent al actului atacat în data de 06.05.2011, așa cum rezultă din ștampila aplicată de serviciul Registratură pe originalul contestației, aflată la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art.207 alin.(1) și art. 209 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr.

92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, iar la data depunerii contestatiei societatea era mare contribuabil regasindu-se in anexa 2 la pozitia nr.X din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili nr. 2730/2010 cu modificările și completările ulterioare, Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor este legal investita sa se pronunte asupra contestației formulate de S.C .X. SA.

I. Prin contestația formulată societatea arată că in data de 24.01.2011 a permis accesul in sediu a camionului înmatriculat cu nr. X7700EE condus de un sofer de nationalitate străină care a solicitat descarcarea unor mărfuri, prezentând documentul de transport CMR nr. MNI-.X.-RO11011, având ca loc de încărcare localitatea .X. din Suedia in data de 17.01.2011, transportator .X. AB din Suedia.

Societatea arata ca în lipsa instrucțiunilor necesare formalităților vamale pe care documentul de transport trebuie să le contină conform art. 6 pct.1 lit. j din Convenția referitoare la contractul de transport international de mărfuri pe șosele la care România a aderat prin Decretul nr. 451/1972, neavând informații că mărfurile se aflau sub regim de tranzit a decis descărcarea marfurilor, acestea fiind ulterior înregistrate in evidența extracontabilă si incorporate in nava aflată in construcție.

Societatea precizează că ulterior descărcării, pe baza listelor de împachetare nr. CR.X. si nr. CR.X. din data de 13.01.2011 a solicitat producătorului factura aferentă in vederea depunerii declarației Intrastat.

De asemenea societatea arată că prin adresa inregistrata la organul vamal sub nr. .X./23.03.2011, SC .X. SRL, in calitate de reprezentant în România al .X. AB din Suedia a informat autoritatile vamale că soferul nu a predat documentele de tranzit destinatarului SC .X. .X..

Societatea arată că având in vedere că prevederile art. 406-408 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/1993 a Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispoziții de aplicare a reglementării (CEE) nr. 2913/92 a Consiliului de stabilire a Codului vamal Comunitar, art. 64-65 din Conventia privind regimul de tranzit comun, precum si faptul ca documentul de tranzit nu a fost înmânat destinatarului, iar

destinatarul agreeat nu are informații că mărfurile se afla sub regim de tranzit comun, nu a avut nicio posibilitate de a-si respecta obligațiile ce i se impun de legislația in vigoare.

Societatea invederează că potrivit art. 92 si art. 96 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar si având în vedere adresa întocmită de transportator, principalul obligat, avea obligatia de a respecta acest regim, destinatarul neavând informații că mărfurile se afla sub regim de tranzit si nici documentul de transport CMR nu contine instrucțiunile necesare pentru formalitățile de vamă.

Societatea precizează că formalitățile ce trebuie indeplinite de persoanele implicate in transportul mărfurilor plasate sub regimul de tranzit sunt detaliate si la art. 21, art. 44, art. 57, art. 60 din Ordinul Vicepresedintelui ANAF nr. 3000/2009 privind aprobarea Normelor tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit comunitar/comun, iar din analiza acestora reiese că documentul de însoțire a tranzitului trebuie sa însoțeasca mărfurile până la destinație, aceasta obligație aparține persoanei care a plasat marfurile sub regim, respectiv principalul obligat, iar dacă acest document este prezentat unui destinatar agreeat , acesta din urmă îndeplinește formalitățile necesare incheierii regimului.

De asemenea, societatea arata ca pentru identificarea debitorului organele vamale fac trimitere in mod nejustificat la art. 115 pct. 1 lit c din Apendicele 1 la Conventia privind regimul de tranzit comun intrucat marfurile au fost primite din Suedia de transportatorul .X. AB, reprezentat in România de SC .X. SRL, aspectele legate de cunoasterea detaliilor privind formalitățile in vamă sunt exclusiv in sarcina expeditorului si a transportatorului până la prezentarea la destinație a mărfurilor si a documentelor, iar in situația de față neglijența acestora este evidentă si aduce atingere art. 11 din Convenția referitoare la contractul de transport international de mărfuri pe sosele la care România a aderat prin Decretul nr. 451/1972, articolul de lege potrivit pentru identificarea debitorului fiind art. 115 alin 2 din Apendicele 1 la Conventia privind regimul de tranzit comun.

Societatea precizează că potrivit art. 134 alin 2-4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal persoana obligate la plata taxei pe valoare adaugata este principalul obligat.

De asemenea societatea invedereaza ca aplicarea de catre organul vamal a art. 136 alin 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal este îndoielnică întrucat marfurile in discutie nu sunt destinate a fi puse in libera circulație pe piața internă, rămân in proprietatea partenerului extern fiind destinate montării pe o nava ce va fi exportată in cadrul regimului de perfectionare activa, regim scutit de la plata TVA conform art. 144 alin 1 lit a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, drept pentru care solicita aplicarea art. 212a din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

De asemenea, societatea invocă documentul Taxud/1953/2003 – Procedura standard de tranzit NCTS pentru a reitera formalitățile si obligațiile pe care principalul obligat trebuie să le îndeplinească de la întocmirea documentului de tranzit până la confirmarea acestuia si invederează ca instrumentarea organului de control cu privire la faptul că destinatarul a sustras marfurile nu se regaseste în situațiile de la pct. 2.4.1 din documentul mai sus invocat.

Societatea consideră că organul vamal putea face aplicațiunea art. 859 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/1993.

Societatea solicita admiterea contestației formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./06.04.2011 emisa in baza Procesului verbal nr. .X./06.04.2011 si Deciziei referitoare la obligatiile de plată accesorii nr..X./28.04.2011.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației nr. .X./06.04.2011 emisa in baza Procesului verbal nr. .X./06.04.2011, reprezentanții Direcției Judetene pentru Accize si Operatiuni Vamale .X. au efectuat controlul ulterior al declaratiei vamale de tranzit nr. 11SE.X.F0D7F2/17.01.2011 si au constatat că aceasta nu a fost prezentata organelor vamale, nu a fost înregistrată in registrul vamal de import si nici nu s-au întocmit documente pentru închiderea operațiunii.

Organele vamale arată că mărfurile care au făcut obiectul declarației vamale de tranzit au sosit la sediul destinatarului si au fost descărcate in data

de 24.01.2011 in baza CMR nr. MNI-.X.-RO11011, fiind recepționate și descărcate în baza notelor de preluare în custodie furnitură client.

De asemenea, organele vamale precizează că marfurile au fost trimise de societatea .X. din Norvegia pentru construcția corpului de navă 745, conform contractului nr. E .X./10.04.2010 încheiat cu .X. din Norvegia, la momentul controlului fiind montate pe navă.

Organele vamale arată că potrivit adresei contestatoarei nr. .X./23.03.2011, înregistrată la organul vamal sub nr. .X./23.03.2011 și Notei explicative a reprezentantului societății a rezultat faptul că în data de 24.01.2011 șoferul de naționalitate străină al transportatorului .X. AB din Suedia a prezentat CMR-ul emis în data de 17.01.2011 în Suedia, localitate de încărcare .X. și a solicitat descărcarea mărfurilor transportate cu camionul X7700EE, fără a prezenta și declarația vamală de tranzit, iar destinatarul mărfurilor a decis descărcarea acestora fără a solicita transportatorului date suplimentare privind statutul vamal al mărfurilor deși potrivit listelor de încărcare nr. CR.X. și nr. CR.X. din data de 13.01.2011 marfurile au fost încărcate în data de 12.01.2011 în localitatea .X. din Norvegia.

Organele vamale au constatat că mărfurile ce au făcut obiectul tranzitului au fost primite de destinatarul agreat și utilizate în procesul de producție fără ca tranzitul să se fi încheiat, fără să se notifice autorității vamale sosirea acestora și fără să se dea o destinație admisă acestor mărfuri, fiind încălcate prevederile art. 92 și art. 96 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

Organele vamale arată că societatea contestatoare beneficiară a procedurii de vămuire la domiciliu în baza autorizației nr. VDROGL.X./15.04.2009 avea obligația să notifice autorității vamale sosirea mărfurilor prin transmiterea unui aviz de sosire conform art. 408 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/1993 și art. 40 și art. 65 din Normele privind procedurile simplificate de vămuire aprobate prin Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 5465/2007.

Organele vamale su stabilit în sarcina societății o datorie vamală reprezentând TVA în vama în suma de .X. lei în conformitate cu prevederile art. 114 și art. 115 din Apendicele 1 la Convenția privind regimul de tranzit comun, coroborat cu prevederile art. 136 alin 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, prin Decizia pentru regularizarea situației nr. 12.06.04.2011 organele vamale au calculat aferent datoriei vamale dobânzi în suma de .X. lei și penalități de întârziere în suma de .X. lei, calculate pentru perioada 25.01.2011-06.04.2011.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./28.04.2011, organele vamale au calculat dobânzi în suma de .X. lei, calculate în continuarea celor din Decizia pentru regularizarea situației nr. 12.06.04.2011, respectiv pentru perioada 07.04.2011-19.04.2011.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate, se rețin următoarele:

Referitor la suma totală de .X. lei din care suma de .X. lei reprezintă TVA în vama, suma de .X. lei reprezintă dobânzi și suma de .X. lei reprezintă penalități de întârziere, **cauza supusa soluționării este dacă societatea, în calitate de destinatar care a primit și utilizat în procesul de producție o serie de marfuri, care au făcut obiectul unui regim de tranzit, fără să se notifice autorității vamale sosirea acestora și fără să se dea o destinație admisă acestor mărfuri, datorează sumele stabilite de organele vamale drept datorie vamală ca urmare a neîncheierii regimului vamal sub care au fost plasate.**

În fapt, organele vamale au efectuat controlul ulterior al declarației vamale de tranzit nr. 11SE.X.F0D7F2/17.01.2011, marfurile ce au făcut obiectul acesteia fiind trimise de societatea .X. din Norvegia pentru construcția corpului de navă 745, conform contractului nr. E .X./10.04.2010 încheiat de SC .X. .X. SA cu firma .X. din Norvegia.

Mărfurile care au făcut obiectul declarației vamale de tranzit au sosit la sediul SC .X. .X. SA și au fost descărcate în data de 24.01.2011 în baza CMR nr. MNI-X-RO11011, prezentat de soferul de naționalitate străină al transportatorului .X. AB din Suedia.

Potrivit listelor de încărcare nr. CR.X. și nr. CR.X. din data de 13.01.2011 marfurile au fost încărcate în data de 12.01.2011 în localitatea .X. din Norvegia.

Organele vamale au constatat că mărfurile ce au făcut obiectul tranzitului au fost primite de destinatarul agreat și utilizate în procesul de producție fără ca tranzitul să se fi încheiat, fără să se notifice autorității vamale sosirea acestora și fără să se dea o destinație admisă acestor mărfuri, fiind încălcate prevederile

art. 92 si art. 96 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

Organele vamale arată că societatea contestatoare beneficiară a procedurii de vămuire la domiciliu in baza autorizației nr. VDROGL.X./15.04.2009 avea obligația sa notifice autoritatii vamale sosirea marfurilor prin transmiterea unui aviz de sosire conform art. 408 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/1993 si au constatat că mărfurile ce au făcut obiectul tranzitului au fost primite de destinatarul agreeat si utilizate in procesul de producție fără ca tranzitul să se fi încheiat, si fără să se dea o destinație admisă acestor mărfuri, drept pentru care in sarcina societatii a luat nastere o datorie vamala in baza art. 114 si 115 din Conventia privind tranzitul comun.

In drept, odata cu aderarea Romaniei la Uniunea Europeana la data de 01.01.2007, tara noastra a adoptat prevederile legislatiei europene in domeniul taxelor vamale, respectiv Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar si Regulamentul (CEE) nr. 2454/1993 a Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispoziții de aplicare a reglementării (CEE) nr. 2913/92 a Consiliului de stabilire a Codului vamal Comunitar, prevederile acestora fiind de imediata aplicare.

Art. 92 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, prevede:

"1.Regimul de tranzit extern ia sfârșit și obligațiile titularului se consideră îndeplinite atunci când mărfurile plasate sub acest regim și documentele solicitate sunt prezentate la biroul vamal de destinație în conformitate cu dispozițiile regimului respectiv.

2.Autoritățile vamale încheie regimul atunci când sunt în măsură să stabilească, pe baza comparației datelor disponibile de la biroul vamal de plecare cu cele de la biroul vamal de destinație, că regimul a luat sfârșit în mod corect."

De asemenea art. 96 din actul normativ invocat mai sus, stipuleaza:

"1. Principalul obligat este titularul regimului de tranzit comunitar extern. El răspunde pentru:

a.prezentarea în vamă a mărfurilor intacte la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și cu respectarea întocmai a măsurilor de identificare adoptate de autoritățile vamale;

(b) respectarea dispozițiilor referitoare la regimul de tranzit comunitar

2.Sub rezerva obligațiilor prevăzute la alin. (1) ale principalului obligat, un transportator sau destinatar al mărfurilor care acceptă mărfurile știind că ele sunt plasate sub un regim de tranzit comunitar este, de asemenea, este obligat să prezinte mărfurile intacte la biroul vamal de destinație în termenul prevăzut și cu respectarea întocmai a măsurilor de identificare adoptate de autoritățile vamale."

Astfel potrivit dispozițiilor legale de la alin. 1, mai sus precizate, titularul de tranzit vamal este principalul obligat, care avea obligația de a prezenta la biroul vamal de destinație mărfurile și în termenul prevăzut și cu respectarea întocmai a măsurilor de identificare adoptate de autoritățile vamale, iar potrivit art 96 alin 2 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 transportatorul și destinatarul marfurilor răspund solidar cu principalul obligat pentru respectarea dispozițiilor referitoare la regimul de tranzit.

De asemenea, se reține că societatea contestatoare beneficiară a procedurii de vămuire la domiciliu în baza autorizației nr. VDROGL.X./15.04.2009 avea obligația să notifice autorității vamale sosirea marfurilor prin transmiterea unui aviz de sosire conform art. 39¹ din Ordinul vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 5465/2007 pentru aprobarea Normelor privind procedurile simplificate de vămuire, care reprezintă *"documentul prin care titularul notifică biroului vamal sosirea mijlocului de transport încărcat cu mărfuri la locul de descărcare sau alt loc aprobat de autoritatea vamală"*.

La art. 114 alin. (1) și (2), art. 115 din decizia nr. 1/2008 a Comisiei Mixte CE-AELS privind tranzitul comun din 16 iunie 2008 de modificare a Convenției din 20 mai 1987 cu privire la regimul de tranzit comun același act normativ se stipulează:

"(1) Nașterea unei datorii, în sensul articolului 3 litera (l), are loc:

- (a) când mărfurile sunt sustrase de la regimul de tranzit comun; sau*
- (b) în lipsa unei asemenea sustrageri, neexecutarea uneia dintre obligațiile pe care le presupune utilizarea regimului de tranzit comun sau nerespectarea uneia dintre condițiile stabilite pentru plasarea unor mărfuri sub regimul de tranzit comun.*

[...]

(2) Datoria se naște:

- (a) în momentul sustragerii mărfurilor de la regimul de tranzit comun;*
sau
- (b) fie în momentul în care obligația a cărei neîmplinire poate duce la nașterea datoriei încetează de a mai fi respectată, fie în momentul în care marfa a fost plasată sub regim și ulterior apare o situație în care una dintre condițiile stabilite pentru plasarea sub regim nu.*

Articolul 115

Identificarea debitorului

(1) În cazul menționat la articolul 114 alineatul (1) litera (a), debitorul este:

- (a) persoana care a sustras marfa de la regimul de tranzit comun;*
- (b) persoanele care au participat la această sustragere, care știau sau care ar fi trebuit să cunoască faptul că este vorba despre o sustragere a mărfurilor de la regimul de tranzit comun;*
- (c) cele care au cumpărat sau deținut mărfurile în cauză și care cunoșteau sau ar fi trebuit să cunoască, în momentul în care ele au cumpărat sau primit această marfă, că este vorba despre o sustragere a mărfurilor de la regimul de tranzit comun;*
- (d) precum și principalul obligat.*

(2) În cazul menționat la articolul 114 alineatul (1) litera (b), debitorul este persoana care trebuie, după caz, fie să execute obligațiile care decurg din plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit comun, fie să respecte condițiile stabilite pentru plasarea mărfurilor sub acest regim.

(3) Atunci când pentru aceeași datorie există mai mulți debitori, ei sunt obligați la plata acestei datorii, în solidar.

Astfel potrivit dispozițiilor legale, mai sus precizate, obligația de a prezenta la biroul vamal de destinație mărfurile în termenul prevăzut și cu respectarea întocmai a măsurilor de identificare adoptate de autoritățile vamale, revine în egală măsură principalului obligat/transportatorului cât și destinatarului.

Astfel, pentru marfurile ce au făcut obiectul regimului vamal de tranzit, pentru care, pe de o parte principalul obligat nu a prezentat biroului vamal de destinație marfurile și documentele însoțitoare, iar pe de altă parte, destinatarul a agreeat a primit și utilizat în procesul de producție marfurile fără ca tranzitul să se fi încheiat, fără să se notifice autorității vamale sosirea acestora și fără să se dea o destinație admisă acestor mărfuri, se naște o datorie vamală ca urmare a neîncheierii regimului sub care marfurile au fost plasate, debitorii ai datoriei vamale fiind în solidar principalul obligat/transportatorul și destinatarul.

În același sens sunt și prevederile art. 203 alin 3, respectiv art. 213 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

Astfel, având în vedere cele de mai sus coroborate cu prevederile art. 136 alin 3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare care prevede:

“În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la [art. 144](#) alin. (1) lit. a) și d), faptul generator și exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim”,

precum și faptul că, potrivit art. 1447 alin.1 din Legea nr. 287/2009, republicată, privind Codul Civil, “creditorul poate cere plata oricărui dintre debitorii solidari, fără ca acesta să îi poată opune beneficiul de diviziune”, în mod legal organele vamale au calculat în sacina SC .X. .X. SA, suma de .X. lei reprezentând TVA în vama.

Referitor la invocarea de catre societate a prevederile art. 406-408 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/1993 a Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispoziții de aplicare a reglementării (CEE) nr. 2913/92 a Consiliului de stabilire a Codului vamal Comunitar, art. 64-65 din Conventia privind regimul de tranzit comun, art. 21, art. 44, art. 57, art. 60 din Ordinul Vicepresedintelui ANAF nr. 3000/2009 privind aprobarea Normelor tehnice pentru aplicarea regimului de tranzit comunitar/comun in sensul ca principalul obligat avea obligatia de a respecta acest regim, destinatarul neavând informații că mărfurile se afla sub regim de transit aceasta nu poate fi retinuta in solutionarea favorabilă a cauzei intrucat asa cum s-a aratat mai sus destinatarul marfurilor raspunde solidar cu principalul obligat pentru respectarea dispozițiilor referitoare la regimul de tranzit, iar valorificarea eventualelor pretentii pe care societatea contestatoare le are fata de transportatorul marfurilor/principalul obligat ar putea fi realizate numai pe calea unei actiuni inaintate instantei judecatoresti competente, indreptata impotriva acestora.

Mai mult, potrivit principiului de drept, *“nemo auditor propriam turpitudinem allegans”* societatea nu poate invoca in apararea sa propria greseala de a nu fi solicitat proprietarului sau transportatorului marfurilor lamuriri suplimentare privind statutul vamal a acestora si de a analiza documentele care insoteau marfa, mai ales ca societatea contestatoare nu este o utilizatoare ocazionala a diverselor regimuri vamale, aceasta deținând atatutul de destinatar agreeat care potrivit art. 407 alin 1 lit a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/1993 a Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispoziții de aplicare a reglementării (CEE) nr. 2913/92 a Consiliului de stabilire a Codului vamal Comunitar, se acordă *“persoanelor care primesc frecvent transporturi de mărfuri în regim de tranzit comunitar”*.

Astfel, se retine că, petenta, in calitatea sa de destinatar agreeat care, fara indoiala, in activitatea sa anterioara controlului a primit frecvent transporturi de marfuri in regim de tranzit, cunostea/sau ar fi trebuit sa cunoasca exigentele unor astfel de operatiuni si formalitatile legale care trebuie indeplinite, nu putea fi indusa in eroare de neglijenta reprezentantului transportatorului.

Avand in vedere cele precizate, in conformitate cu dispozițiile art.216 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia *“contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care*

argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”, contestația societății urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma de .X. lei reprezentând TVA în vamă.

Având în vedere cele mai sus, precum și faptul că în sarcina societății a fost reținut că datorat debitul în suma de .X. lei reprezentând datorie vamală, aceasta datorează și dobânzile în suma de .X. lei și penalitățile de întârziere în suma de .X. lei aferente datoriei vamale, reprezentând măsură accesorie, conform principilului de drept “accesorium sequitur principale” potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului, drept pentru care contestația va fi respinsă ca neîntemeiată și pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele reținute în cuprinsul prezentei decizii și în baza prevederilor legale invocate, precum și temeiul art.216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit.a din Ordinul Presedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C .X. SA împotriva deciziei pentru regularizarea situației nr. .X./06.04.2011 emisă în baza procesului verbal nr. .X./06.04.2011 și deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./28.04.2011, încheiate de reprezentanții Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., pentru suma totală de suma totală de .X. lei din care suma de .X. lei reprezintă TVA în vamă, suma de .X. lei reprezintă dobânzi și suma de .X. lei reprezintă penalități de întârziere.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X